

sident Chen Shui-bian. Udstedelse af visum, så fremt en ansøgning måtte komme, ville ikke være i overensstemmelse med de retningslinjer, jeg netop har nævnt. Det vil altså være i modstrid med de fælles EU-retningslinjer, i modstrid med den etablerede praksis i EU, hvor ingen taiwanesisk præsident har været på besøg.

Den danske visumpolitik over for Taiwan er som nævnt udtryk for etkinapolitikken, den er udtryk for den kinesiske logik, at der kun eksisterer ét Kina. Det er en opfattelse, som deles af de 98 pct. af kineserne, der bor på fastlandet, og af de 2 pct., der bor på Taiwan.

Man kan sige, at deres reelle uenighed er om, hvem der skal regere Kina, og der har begge parter, håber og tror jeg, den samme tålmodighed, som kom til udtryk i den ordveksling, jeg også tidligere har nævnt her i Folketinget, mellem den daværende franske præsident Pompidou og premierminister Chou En-lai. Da Pompidou spurgte: Hvad mener De egentlig om den franske revolution? svarede Chou: Det er det endnu for tidligt at udtale sig om. Og det er også for tidligt at udtale sig om, på hvilken måde den genforening af Kina, som begge parter har som udgangspunkt, vil forme sig.

Danmark og EU anerkender Den Kinesiske Folkerepublik som Kinas repræsentant i det internationale samfund, ikke republikken Kina på Taiwan. Det gør som sagt også det meget, meget store flertal af verdens nationer. Derfor er det også værd at understrege, hvad forslagsstillerne måske ikke ganske har forstået – det er der i hvert fald formuleringer i beslutningsforslaget, der peger i retning af – at Taiwan ikke beder Danmark om at blive anerkendt som et selvstændigt land.

Jeg vil også gerne sige, at forholdet mellem Den Kinesiske Folkerepublik og Taiwan i forhold til det internationale samfund er en meget delikat balance. Vi har set, hvordan situationen var i 1990'erne, hvor den flere gange har bevæget sig i retning af militær konfrontation på grund af misforståelser og på grund af provokationer.

Danmark ønsker at bidrage til, at dette internt kinesiske spørgsmål løses fredeligt af kinesere. En dansk enegang som foreslået af Dansk Folkeparti i form af udstedelse af visum til Taiwans præsident ville være en politisk engangsmanifestation, men det ville ikke bidrage til at løse noget spørgsmål. Enhver handling af anerkendelseslignende karakter over for Taiwan kan tværtimod spille negativt ind i den komplicerede ba-

lance, som også andre meget større magter i verden prøver at fastholde i det østlige Asien.

Så skal jeg for en ordens skyld bare føje til, at uanset betegnelsen vil et besøg af en taiwanesisk præsident i sin natur være politisk. Det vil være et besøg, der, selvfølgelig, ville være omgivet af stor mediebevågenhed, og det ville yderligere understrege den politiske betydning af mødet.

Vi ønsker ikke at ændre den danske etkinapolitik. Vi holder fast i den retningslinje, som EU-landene i fællesskab har holdt fast i, det er både begyndelsen og slutningen og hele indholdet i vores stillingtagen til dette beslutningsforslag.

Claus Larsen-Jensen (S):

Dansk Folkepartis beslutningsforslag om visum til Taiwans præsident til at modtage Den Internationale Liberale Sammenslutnings frihedspris 2001 ligner lidt en genudsendelse af tidligere diskussioner gennem det seneste halve års tid om det samme spørgsmål, og der er jo egentlig ikke noget nyt i sagen. Det ved Dansk Folkeparti også godt, men vil i den konkrete sag alligevel presse på, selv om konsekvensen er, at det medfører en fundamental ændring af mange års kinapolitik.

Det kan vi ikke støtte. Danmark har en etkinapolitik, det har vi haft i mange år. Vi har igen de sidste 12 år med skiftende regeringer i Danmark, skiftende udenrigsministre, holdt fast i den politik, der gælder med hensyn til visum i adgangen til Danmark. Det er i øvrigt den samme holdning, som gælder for resten af EU-landene og for EU som helhed, og vi ser altså ingen grund til at ændre denne politik. Jeg vil ikke tage Folketingets tid med at gentage de argumenter, som udenrigsministeren allerede har fremført over for Folketinget, og derfor skal jeg nøjes med at afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man hører udenrigsministeren og efterfølgende den socialdemokratiske ordfører, så kan man altså ikke undgå andet end at blive forstemt. Hvad er der blevet af kampen for de helt almindelige grundlæggende frihedsrettigheder i denne her verden? Er det sådan, at Taiwans præsident skal have rejseforbud? Her har vi en organisation, der vil tildele ham en pris, og så vil man nægte ham indrejse i Danmark til at modtage denne her pris.

Så kan man nok så mange gange sige: Jamen det er, fordi det er noget, EU siger, og det er no-